انواع «ان»

- علامت جمع (تکواژ وابسته‌ی تصریفی) درختان ← دو تکواژ
- علامت قید (تکواژ وابسته‌ی اشتقاقی) بامدادان ← دو تکواژ
- علامت صفت فاعلی (بن مضارع + ان) خندان – گریان (دو تکواژ)
- علامت اسم مصدر ← راه بندان (۳ تکواژ)
- علامت تکواژ سببی ساز ← سوزاند (۳ تکواژ)

تمام انواع «ی» جز یای میانجی (صامت میانجی) یک تکواژ محسوب می‌شوند.

تذکر: در برخی از واژه‌ها «ی» جز تفکیک‌ناپذیر واژه است و یک تکواژ نیست:

جاری – ساری – قاضی – ماهی (دریا) ← یک تکواژ